

יצירת קשר שירות לקוחות

שער | חיפוש | חדשות | מאמרים | פסיקה | חקיקה | כתבי טענות | טפסים | ספרות

בתאריך: 06/01/2005

בית משפט השלום תל אביב-יפו

א 62317/03
בש"א 150803/04

בפני: 1. כב' השופט/ת ח. וינבאום וולצקי

מבקשים: 1. סי.פי.אס שירות לעגורנים משאבות ציוד בניה
2. ותעשיה בע"מ
3. אביב כרמל
4. אפריים גולדשטיין
5. ערן ספיר

- נגד -

משיבים: 1. בועז אלון

ב"כ מבקשים: 1. עו"ד אלטשולר-ולנר

ב"כ משיבים: 1. עו"ד גב' פק-חלמיש

החלטה

1. בפניי בקשת רשות להגן שהוגשה במסגרת תביעה בסדר דין מקוצר על סך 527,750 ש"ח, נכון ליום הגשתה 3.11.03.

2. המבקשת 1 הינה חברה העוסקת בין היתר במתן שירותי חילוץ ותיקון של עגורנים, משאבות, מעליות, ציוד בניה ותעשיה, מכירה, השכרה, יבוא ושיווק של ציוד בניה, שירותי יעוץ ועוד.

המבקשת 1 מוחזקת ע"י שלושה בעלי מניות, הם המבקשים 2-4.

המשיבה הפורמלית מוחזקת, בין היתר, ע"י שלושת בעלי מניות אלה, והיא מיזגה לתוכה את מרבית פעילותה של המבקשת 1.

המשיב היה שותף פעיל במבקשת 1 (להלן: החברה) ומבעלי השליטה בה, עד לשלב מסוים בו עזב את החברה.

3. במסגרת פרישת המשיב, נחתם ביום 5.11.01 הסכם אי תחרות (להלן: "ההסכם") בין המשיב לבין המבקשת 1, הקובע כי המשיב מתחייב שלא להתחרות במבקשת 1 במשך 24 חודשים, בהתאם להגדרות התחרות כפי שאלו סוכמו בהסכם, ובתמורה מתחייבת המבקשת 1 לשלם למשיב סך של 46,250 ש"ח בתוספת מע"מ בגין כל חודש בתקופת אי התחרות במשך 24 חודשים רצופים, כנגד חשבונית מס כדין.

על פי ההסכם חתמו המבקשים 2-4 כערבים אישיים, ביחד ולחוד, להתחייבות המבקשת 1 כלפי המשיב בהתאם להסכם. ערבות זו הוגבלה בזמן למשך תקופת 24 החודשים מיום חתימת ההסכם ומוגבלת בסכום עד לסך של 1,110,000 ש"ח.

4. לטענת המשיב, הוא קיים את חלקו בהסכם אולם המבקשת 1 שילמה לו רק 15 תשלומים מתוך 24 התשלומים אליהם התחייבה על פי ההסכם.

המשיב מצוין, כי על פי ההסכם הפרה יסודית של ההסכם תזכה את הצד הנפגע בנוסף לזכותו על פי חוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), התשל"ה-1970 בפיצויים מוסכמים בלא צורך בהוכחת נזק בסכום השווה ל- \$25,000.

עוד טוען המשיב, כי לאחר פנייתו הציעה המבקשת 1 כי החוב ישולם באמצעות המשיבה הפורמלית בפריסת תשלומים שונה, ואכן, ביום 4.3.03 נחתם מסמך המסדיר את פריסת התשלומים החדשה וכן את התחייבות המשיבה הפורמלית לשלם את הסכומים (להלן: "ההסדר").

לטענת המשיב, המבקשת 1 ו/או המשיבה הפורמלית לא עמדו בהתחייבותיהם בהתאם להסכם ו/או להסדר ועל כן חובם עומד כיום על סך 527,750 ש"ח, המבוסס על סך של 46,250 ש"ח X 9 חודשים וכן פיצויים מוסכמים בסך 111,500 ש"ח X 4.46 25,000\$ (X ש"ח). מכאן התביעה.

המבקשים הגישו בקשה לרשות להגן ובה העלו מספר טענות כלפי התביעה.

להלן התייחסות לטענות המבקשים, המובאות מפי המצהיר, הוא המבקש 2.

5. הטענות בדבר הפרת ההסכם ע"י המשיב

לטענת המבקשים, שלא כדברי המשיב, המבקשת 1 קיימה את חלקה בהסכם ושילמה את הסכומים אליהם התחייבה. הגדרות התחרות כפי שמצוינות בהסכם כללו את לקוחות המבקשת 1 ועובדיה. בדיעבד, התגלה למבקשים כי המשיב התחרה בהם באמצעות חברת גרופין בע"מ, דבר שהסב למבקשת 1 נזקים כבדים ובלתי הפיכים בסך של \$134,200. כמו כן, המשיב העסיק אחדים מעובדי המבקשת 1 טרם תום תקופת אי התחרות והמבקשים מוסיפים ומציינים עוד נסיבות בהן הפר המשיב את ההסכם. הפרה יסודית זו של ההסכם מצד המשיב צריכה לזכות את המבקשת 1 בפיצויים המוסכמים על פי ההסכם, בזכות לטעון לביטול ההסכם מעיקרו ולתבוע השבה של הכספים ששולמו במסגרת ההסכם ולחלופין בזכות לקזז את נזקה.

טענות אלה מפורטות דיו במסגרת הבקשה, והן לא נסתרו בחקירה הנגדית. אם הטענות תתקבלנה בהמשך הדיון בתיק הן עשויות להוות למבקשים הגנה כנגד התביעה.

6. הטענה בדבר פקיעת ערבות המבקשים 2-4

לטענת המבקשים, לאחר שהועברה פעילותה השוטפת של המבקשת 1 למשיבה הפורמלית, נחתם הסדר תשלומים חדש כפי שצוין ע"י המשיב. המבקשים 2-4 לא נתנו הסכמה להמחאת ערבותם ולא ערבו להסדר החדש, ולכן ערבותם פקעה והתביעה דן אינה מגלה יריבות

כנגדם. לחלופין, המבקשים מעלים טענה לפיה יש להפטיר הערבים מערבותם לפי סעיף 6א' לחוק הערבות, תשכ"ז - 1967, שכן המשיב גרם לאי מילוי החיוב הנערב בכך שהפר את ההסכם בעצמו.

די בכך שההסדר החדש שותק לעניין הערבות כדי להעמיד למבקשים 2-4 הגנה ולו לכאורה כנגד התביעה.

7. הטענה בדבר חוסר תום לב מצד המשיב

לטענת המבקשים, המשיב ביצע הפרה מודעת של ההסכם ובכל זאת דרש את התשלומים משלושת הערבים על פי ההסכם יום לפני שפגה ערבותם. הערבות הוגבלה ל-24 חודשים מיום חתימת ההסכם, קרי 5.11.03, והתביעה הוגשה ביום 3.11.03.

גם טענה זו לא נסתרה בחקירה הנגדית.

8. על פי ההלכה די לו למבקש שיראה הגנה ולו קלושה על מנת שביהמ"ש לא יסגור שערו בפניו.

ההלכה סוכמה ע"י כב' הש' מלץ בע"א 64/88, פטלז'אן נ' בנק איגוד לישראל בע"מ, תק-על 93 (3), 1337 שם נאמר:

"ההלכה היא, שבבחינת בקשת רשות להתגונן מספיקה הגנה לכאורה להצדקת הבירור המשפטי, ואין צורך לפסוק בדבר טיב הזכויות והטענות לגופן. הנתבע איננו נדרש להוכיח את גרסתו, אלא רק להראות הגנה אפשרית. השופט מצדו לא ייכנס לבחינת שאלות של מהימנות. אפילו חוסר אמון בטענות ההגנה איננו יוצר כשלעצמו בסיס לאי מתן הרשות. הדיון אינו אלא בחינה ראשונית של העניין (לא משפט ואף לא קדם משפט).

הרשות תוענק, אם התצהיר על פניו (יחד עם החקירה הנגדית, כשמתקיימת) מגלה טענה, שאם תוכח במשפט תהווה הגנה מפני התביעה.

ויודגש: אין צורך להגיע למסקנה שלנתבע סיכוי טוב בהגנתו; מספיקה המסקנה, שאם תתקבל גרסת הנתבע כמהימנה - אזי יש לו סיכוי כלשהו להצלחה. לטובת התובע ניתן לפסוק רק, כאשר אין ספק בכך, שאין לנתבע הגנה כלשהי, ולא התעוררה כל נקודה הגיונית, שאפשר לטוען לטובת הנתבע. כל זאת בסייג אחד: שהחומר שהובא לפני בית המשפט לצורך הדיון בבקשה איננו מפריך על פניו (ו/או לאחר החקירה הנגדית, כשמתקיימת) את טענות המבקש".

לעניין זה ראה גם ד"ר י. זוסמן בספרו, סדר הדין האזרחי, בעמ' 675:

"סדר הדין המקוצר משמש את המטרה למנוע דיון בתובענה רק אם ברור הדבר ונעלה מספק, שאין לנתבע כל סיכוי להצליח בהגנתו. אין לקבוע שהעניין הוא כך אלא אם תצהיר הנתבע לא גילה "הגנה לכאורה", הדיון בבקשת הרשות להתגונן אינו יכול לבוא במקום המשפט".

לאור אותה הלכה ולאור העובדה שטענות המבקשים לא נסתרו בחקירה הנגדית, ראיתי ליתן למבקשים רשות להתגונן בפני התביעה.

9. סוף דבר

ראיתי ליתן למבקשים רשות להגן.

התצהיר ישמש כתב הגנה.

הוצאות הבקשה בסך 2,500 ש"ח בצירוף מע"מ ישולמו ללא כל קשר לתוצאותיו של ההליך ע"י המשיב למבקשים.

התיק מוחזר למזכירות על מנת שתעבירו למותב אשר ידון בו.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום כ"ה בטבת, תשס"ה (6 בינואר 2005) בהעדר הצדדים.

ח. וינבאום וולצקי, שופטת

הדסה/קלדנית